

Design inBeeld

Praktijk

Paro Praktijk Utrecht

Tandarts: Fridus van der Weijden

Livingstonelaan 466, 3526 JB Utrecht

www.parodontologie-utrecht.nl

Architect

JSA (Jeroen Schipper Architecten bv) -

Rotterdam

Architecten: Jeroen Schipper, Paul Kierkels,

Jeroen van Bekkum

www.jsa-rotterdam.nl

Vraag van de opdrachtgever

De vraag aan de architect was gefaseerd in twee perioden (2003 en 2008) en betrof een grondige renovatie, uitbreiding en opwaardering van de Paro Praktijk Utrecht. De praktijk is gebouwd als een éénlaags volume tussen twee hogere galerijflats aan de Livingstonelaan, in het naoorlogse

Kanaleneiland in Utrecht.

De eerste fase, die plaats had tussen 2003 en 2005, betrof met name de verbouwing van het interieur van het bestaande paviljoen en een drietal geveldoorbraken, waaronder een nieuwe entree. In de tweede fase is de praktijk uitgebreid met circa 200m² netto vloeroppervlak. Hiervoor is de luifel aan de voorzijde als het ware verlengd om het nieuwe volume onder te positioneren.

Specifieke wensen

“Naast het vergroten van het aantal behandelkamers, was de vraag om het interieur ruimtelijker, royaler, hoogwaardiger en daarmee aantrekkelijker te maken, waarbij specifiek de wens leefde om de inpandige wachtruimten van daglicht te voorzien. In het ontwerp van de praktijk is er ook vanuit gegaan dat er met stand-alone units gewerkt zou gaan worden. Dit omdat de kwaliteit van de units na ingebruikneming van een proefopstelling zo groot bleek, dat de onderhoudskosten van de apparatuur

substantieel daalden. Daarbij is het makkelijker om de kamer door zowel links- als rechtshandigen te laten gebruiken. Ook is het risico op legionella-besmetting een stuk lager dan bij aansluiting op de waterleiding. Omdat er geen apart leidingwerk voor de stoelen hoefde te komen, bespaarde het ook kosten. Een stopcontact en een wasbak waren voldoende om een werkende kamer in te richten”.

Invulling architect

“Om aan de wensen van de opdrachtgever tegemoet te komen is in de eerste fase het dak van het éénlaagse paviljoen plaatselijk verhoogd, waardoor het mogelijk werd om de inpandige ruimte van verschillende zijden van daglicht te voorzien. Dit nieuwe hart van de praktijk ontsluit niet alleen alle functionele ruimten, maar doet tevens dienst als wachtkamer. Bij de uitbreiding in de tweede fase is vanwege de beperkte ruimte aan de voorzijde besloten om het programma over twee bouwlagen te verdelen. Het vasthou-

den aan de gegeven hoogte van de luifel heeft geleid tot de keuze om de uitbreiding deels in de grond te realiseren: in een souterrain en deels op bel-etage niveau.

In de materialisatie van de praktijk staan lichttoetreding, helderheid en eenvoud voorop. Als verbindend element wordt de ‘materiaalhorizon’ ingevoerd, waarbij onder de 2,35 meter zoveel mogelijk in esdoornhout of glas wordt uitgevoerd, terwijl daarboven alles wit gestuct wordt. Het half verdiepte souterrain is uitgevoerd in schoonbeton en wordt door middel van een grote vide met de bel-etage verbonden. Een monumentale trap maakt functioneel de verbinding”.

De architect heeft met het ontwerp een omgeving gecreëerd waar het team dagelijks met veel plezier zijn werk doet. De details in het ontwerp en de strakke uitvoering passen goed bij de kwaliteit die de praktijk wil nastreven waarmee het gebouw en de geleverde zorg door de patiënt als congruent worden ervaren.

Fotografie: Arthur Blonk (ARCASA)

